

ไม่จำหน่าย

ความสุข ที่แท้จริง

ทำไมมนุษย์จึงยังว่างเปล่า
แม้มีทุกสิ่ง?

ความสุขที่แท้จริง

ทำไมมนุษย์จึงยังว่างเปล่า
แม้มีทุกสิ่ง?

บทนำ

คำถามที่มนุษย์ไม่ยากตอบ

มีคำถามหนึ่งที่สั้นมาก เรียบง่ายมาก แต่ลึกลับจนมนุษย์จำนวนมากไม่ยากตอบอย่างจริงจัง คำถามนั้นคือ “คุณมีความสุขจริงหรือ?” ไม่ใช่ความสุขที่แสดงออกต่อหน้าคนอื่น ไม่ใช่รอยยิ้มในรูปถ่าย ไม่ใช่เสียงหัวเราะในวงเพื่อน และไม่ใช่ความสนุกชั่วคราวจากการกิน การเที่ยว การดูหนัง การเล่นโทรศัพท์ หรือการได้รับคำชมจากคนอื่น แต่เป็นความสุขที่อยู่ลึกลงไปในหัวใจ เมื่อคุณอยู่คนเดียว เมื่อไม่มีเสียงเพลง ไม่มีโทรศัพท์ ไม่มีควมบันเทิง ไม่มีเพื่อน ไม่มีคนชื่นชม และไม่สิ่งใดมาช่วยให้คุณลืมตัวเอง หัวใจของคุณยังสงบอยู่หรือไม่?

หลายคนตอบคำถามนี้ไม่ได้ เพราะถ้าตอบอย่างจริงจัง เขาจะต้องยอมรับว่า แม้ภายนอกอาจดูดี แต่ภายในกลับไม่สงบเลย ทุกวันนี้โลกเต็มไปด้วยรอยยิ้ม แต่ไม่ใช่ทุกรอยยิ้มจะมาจากหัวใจที่มีความสุขอย่างแท้จริง หลายคนหัวเราะต่อหน้าคนอื่น แต่ร้องไห้เมื่อกลับถึงบ้าน หลายคนโพสต์ชีวิตที่ดูสมบูรณ์แบบในโลกออนไลน์ แต่เมื่อวางโทรศัพท์ลงกลับรู้สึกว่างเปล่า หลายคนทำงานหนักจนไม่มีเวลาคิดถึงความหมายของชีวิต หลายคนใช้ความบันเทิงเพื่อหนีจากความเจ็บ และหลายคนวิ่งตามความรัก เงิน ชื่อเสียง หรือความสำเร็จ เพราะหวังว่าสิ่งเหล่านั้นจะเติมเต็มหัวใจได้

บางคนเข้าวัด ทำบุญ สวดมนต์ ขอพร ดูดวง ใส่เครื่องราง หรือหวังพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อให้ชีวิตดีขึ้น เพื่อให้จิตใจสงบ หรือเพื่อให้ความกลัวภายในลดลง แต่เมื่อทุกอย่างผ่านไป หัวใจก็ยังคงเหมือนเดิม ยังคงกลัว ยังว่างเปล่า ยังไม่มั่นใจ และยังไม่มีความสุขที่แท้จริง ทำไมมนุษย์จึงเป็นเช่นนี้?

เพราะปัญหาที่แท้จริงของมนุษย์ไม่ใช่เพียงความยากจน ความเครียด ครอบครัวยากจนที่ไม่สมบูรณ์ เงินที่ไม่เพียงพอ หรือชีวิตที่ไม่ประสบความสำเร็จ แต่ปัญหาที่แท้จริงคือ “บาป” และการที่มนุษย์ถูกแยกออกจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขา พระเจ้าที่พระคัมภีร์ประกาศไม่ใช่เพียงพลังบางอย่างในจักรวาล และไม่ใช่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์จะต่อรองด้วยบุญ เครื่องบูชา หรือพิธีกรรมได้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ทรงชอบธรรม ทรงรู้ทุกสิ่ง และทรงเป็นผู้พิพากษามนุษย์ทุกคน พระองค์ทรงสร้างมนุษย์มาเพื่อให้รู้จักพระองค์ รักพระองค์ เชื่อฟังพระองค์ และถวายเกียรติแด่พระองค์ แต่มนุษย์กลับหันหลังให้พระเจ้า เลือกใช้ชีวิตเพื่อตนเอง และยกสิ่งอื่นขึ้นมาแทนที่พระองค์ นี่คือการทรยศของบาป

พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23) มนุษย์อาจพยายามกลบเสียงของมนตรกรรมด้วยเงิน ความสำเร็จ ความสนุก ความรัก ศาสนา หรือบุญ แต่เสียงภายในยังคงร้องอยู่ลึก ๆ ว่า “มีบางอย่างผิดปกติ” มนุษย์อาจไม่อยากพูดถึงบาป ความตาย การพิพากษา หรือนรก แต่การไม่พูดถึงความจริงไม่ได้ทำให้ความจริงนั้นหายไป หากหัวใจของคุณยังไม่สงบต่อหน้าพระเจ้า คุณก็จะไม่มีวันพบความสุขที่แท้จริงได้

บทที่ 1

ความสุขของโลกเป็นเพียงเงาชั่วคราว

โลกบอกเราว่า หากเรามีมากขึ้น เราก็จะมีความสุขมากขึ้น หากมีเงินมากขึ้น มีงานดีขึ้น มีบ้านใหญ่ขึ้น มีคนรักมากขึ้น มีชื่อเสียงมากขึ้น หรือได้รับการยอมรับมากขึ้น ชีวิตก็คงจะมีความสุขมากขึ้น แต่ความจริงเป็นเช่นนั้นหรือ?

หากเงินสามารถให้ความสุขที่แท้จริงได้ เหตุใดคนร่ำรวยจำนวนมากจึงยังนอนไม่หลับ? หากชื่อเสียงสามารถให้ความสุขที่แท้จริงได้ เหตุใดดาราดาราและผู้มีชื่อเสียงบางคนจึงยังต้องเผชิญกับภาวะซึมเศร้า? หากความสำเร็จสามารถให้ความสุขที่แท้จริงได้ เหตุใดคนที่ประสบความสำเร็จมากมายจึงยังรู้สึกว่างเปล่า? และหากความสนุกสามารถให้ความสุขที่แท้จริงได้ เหตุใดเมื่อความสนุกสิ้นสุดลง หัวใจของมนุษย์จึงกลับมาเหงาเหมือนเดิม?

เงินสามารถซื้ออาหารดี ๆ ได้ แต่ไม่สามารถซื้อจิตใจที่สะอาดได้ เงินสามารถซื้อบ้านหลังใหญ่ได้ แต่ไม่สามารถซื้อสันติสุขในมโนธรรมได้ เงินสามารถซื้อยาได้ แต่ไม่สามารถซื้อชีวิตนิรันดร์ได้ ชื่อเสียงอาจทำให้ผู้คนปรบมือให้คุณ แต่ไม่สามารถทำให้พระเจ้าทรงประกาศว่าคุณเป็นผู้ชอบธรรมได้ ความสนุกอาจทำให้คุณลืมความทุกข์ได้ชั่วคราว แต่ไม่สามารถลบความผิดในหัวใจได้

มนุษย์จำนวนมากกำลังใช้ชีวิตเหมือนคนที่ป่วยหนัก แต่กลับกินยาซาแทนที่จะรักษาโรค เขาใช้เสียงเพลง ความบันเทิง การพนัน แอลกอฮอล์ ความลุ่มหลงทางเพศ การซื้อของ การทำงานหนัก หรือการเล่นโทรศัพท์ตลอดทั้งคืน เพื่อให้ตนเองลืมความว่างเปล่า แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงยาซา ซึ่งทำให้ความเจ็บปวดลดลงชั่วคราว แต่ไม่สามารถรักษาโรคที่แท้จริงได้

หลายคนกลัวความเจ็บ เพราะความเจ็บทำให้เขาต้องได้ยินเสียงหัวใจของตนเอง หลายคนกลัวการอยู่คนเดียว เพราะเมื่อไม่มีสิ่งใดมารบกวน เขาจะต้องเผชิญกับคำถามสำคัญว่า “ชีวิตของฉันกำลังมุ่งไปทางไหน?” “ฉันพร้อมตายแล้วหรือยัง?” และ “หากต้องยืนต่อหน้าพระเจ้า ฉันจะตอบพระองค์อย่างไร?”

ความสุขของโลกจึงไม่มั่นคง เพราะตั้งอยู่บนสิ่งที่กำลังเสื่อมสลาย ความสวยงามจะหายไป ร่างกายจะแก่ชรา สุขภาพจะเสื่อมลง เงินอาจหมด คนรักอาจจากไป ลูกหลานอาจไม่เป็นอย่างที่หวัง งานอาจสูญหาย บ้านอาจพังลง และในที่สุดตัวเราเองก็ต้องตาย พระคัมภีร์กล่าวว่า “โลกและสิ่งยั่วยวนของโลกกำลังผ่านพ้นไป แต่ผู้ที่ประพฤติดำเนินตามพระประสงค์ของพระเจ้าจะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์” (1 ยอห์น 2:17)

ถ้าเช่นนั้น มนุษย์จะสร้างความสุขถาวรบนสิ่งชั่วคราวได้อย่างไร? หากรากฐานกำลังพัง บ้านที่สร้างอยู่บนนั้นจะมั่นคงได้อย่างไร? หากสิ่งที่คุณฝากหัวใจไว้ต้องเปลี่ยน ต้องเสื่อมสลาย ต้องหายไป และจะต้องถูกพาราจากคุณในวันหนึ่ง แล้วความสุขของคุณจะยั่งยืนได้อย่างไร?

บางคนอาจพูดว่า “อย่างน้อยตอนนี้ฉันก็มีความสุข” แต่จงถามตนเองให้ลึก
กว่านั้น คุณกล้ามองอดีตของตนเองหรือไม่? คุณกล้านึกถึงบาปที่เคยทำหรือ
ไม่? คุณกล้ามองอนาคตของตนเองหรือไม่? คุณกล้าคิดถึงความตายหรือไม่?
และคุณพร้อมจะยืนต่อหน้าพระเจ้าหรือไม่?

ความสุขที่ไม่กล้ามองความตายไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง ความสุขที่ต้องหลบหนี
จากเสียงของมโนธรรมไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง และความสุขที่พังทลายทันที
เมื่อเงินหมด สุขภาพเสื่อม หรือคนรักจากไป ก็ไม่ใช่ความสุขที่แท้จริง

บทที่ 2

บุญไม่สามารถลบบาปได้

เมื่อมนุษย์เริ่มรู้สึกผิด เขามักพยายามแก้ปัญหด้วยความดีหรือศาสนา หลายคนคิดว่า “ถ้าฉันทำดีมากพอ พระเจ้าคงยอมรับฉัน” หรือ “ถ้าฉันทำบุญมากกว่าทำบาป ผลสุดท้ายคงไม่เลวร้าย” ความคิดนี้อาจฟังดูสมเหตุสมผลในสายตาของมนุษย์ แต่เป็นความคิดที่ไม่เข้าใจถึงความร้ายแรงของบาปและความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

พระเจ้าไม่ทรงเป็นเหมือนมนุษย์ พระองค์ไม่ใช่ผู้พิพากษาที่สามารถถูกซื้อใจด้วยของขวัญ และไม่ใช่ผู้มีอำนาจที่สามารถต่อรองได้ด้วยพิธีกรรม พระองค์ทรงบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ทรงเกลียดชังความชั่ว และทรงพิพากษาด้วยความยุติธรรมอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าไม่ได้ทอดพระเนตรเพียงการกระทำภายนอก แต่ทรงทอดพระเนตรถึงหัวใจ พระองค์ทรงเห็นสิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็น ทรงเห็นความหยิ่งที่ซ่อนอยู่ในคำพูดสุภาพ ทรงเห็นความโลภที่ซ่อนอยู่หลังรอยยิ้ม ทรงเห็นความอิจฉาที่ไม่มีใครรู้ ทรงเห็นความลวกในความคิด ทรงเห็นความเกลียดชังภายในใจ ทรงเห็นคำโกหกเล็ก ๆ ที่เราคิดว่าไม่มีใครจับได้ และทรงเห็นความเห็นแก่ตัวที่เราตกแต่งให้ดูเหมือนความดี

คุณอาจไม่เคยฆ่าใคร แต่เคยเกลียดใครอยู่ภายในใจหรือไม่? คุณอาจไม่เคยปล้นบ้านของใคร แต่เคยโลภอยากได้สิ่งที่ไม่ใช่ของคุณหรือไม่? คุณอาจไม่เคย

นอกใจทางกาย แต่หัวใจและสายตาของคุณบริสุทธิ์จริงหรือ? คุณอาจดูเป็นคนดีในสายตาของสังคม แต่หากพระเจ้าทรงเปิดเผยความคิดทั้งหมดของคุณให้ทุกคนเห็น คุณยังกล้าพูดหรือไม่ว่าตนเองเป็นคนดี?

มนุษย์ชอบเปรียบเทียบตนเองกับคนที่เลวกว่า เพื่อปลอบใจตนเองว่า “ฉันไม่ได้เลวขนาดนั้น” แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงเปรียบเทียบมนุษย์คนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง พระองค์ทรงวัดมนุษย์ด้วยมาตรฐานความบริสุทธิ์ของพระองค์เอง และต่อหน้ามาตรฐานนั้น มนุษย์ทุกคนล้วนเป็นคนบาป

ต่อให้มนุษย์ทำบุญมากเพียงใด บุญก็ไม่สามารถลบบาปได้ เพราะความดีไม่สามารถลบความผิดที่ได้กระทำให้แล้วได้ ลองคิดถึงโจรคนหนึ่งที่ต้องขึ้นศาล เขาอาจพูดกับผู้พิพากษาว่า “ผมเคยช่วยคนยากจน เคยบริจาคเงิน เคยดูแลพ่อแม่ และเคยทำความดีมากมาย” แต่ความดีเหล่านั้นสามารถลบความผิดจากการขโมย การฆ่า หรือการทำร้ายผู้อื่นได้หรือไม่? ผู้พิพากษาที่ยุติธรรมจะปล่อยคนผิด เพียงเพราะเขาเคยทำดีบางอย่างหรือไม่? หากผู้พิพากษานโลกยังต้องลงโทษความผิด แล้วพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และเที่ยงธรรมจะทรงมองข้ามบาปได้อย่างไร?

ปัญหาของมนุษย์จึงไม่ใช่เพียงการ “ขาดบุญ” แต่คือการ “มีความผิด” มนุษย์ไม่ได้ต้องการเพียงคำแนะนำให้เป็นคนดีขึ้น แต่ต้องการการอภัยบาป มนุษย์ไม่ได้ต้องการเพียงพิธีกรรม แต่ต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด นี่คือนิสัยที่ศาสนาซึ่งพึ่งพาความดีของมนุษย์ไม่สามารถให้ได้ บุญอาจทำให้มนุษย์รู้สึกดีชั่วคราว แต่ไม่สามารถทำให้คนบาปเป็นผู้ชอบธรรมต่อหน้าพระเจ้าได้ พิธีกรรมอาจ

ทำให้ใจสงบชั่วคราว แต่ไม่สามารถชำระมโนธรรมให้สะอาดได้ การทำดีอาจ
ทำให้คนอื่นชื่นชมเรา แต่ไม่สามารถลบความผิดที่พระเจ้าทรงเห็นได้

คุณจะทำสิ่งใดไปยืนต่อหน้าพระเจ้า? คุณจะนำความดีของตนเองไปต่อรองกับ
พระเจ้าผู้บริสุทธิ์หรือ? คุณจะนำบุญของตนเองไปปิดบังบาปทั้งหมดที่พระเจ้า
ทรงเห็นหรือ? จงอย่าหลอกตนเอง วันพิพากษาของพระเจ้าจะมาถึงอย่าง
แน่นอน และไม่มีใครหนีพ้น ความตายไม่ได้ถามว่าเราพร้อมหรือยัง ไม่ได้รอ
ให้เราสะสมบุญมากพอ และไม่ได้รอให้เราแก้ไขชีวิตจนเรียบร้อย วันหนึ่งเรา
ทุกคนจะต้องจากโลกนี้ไป และหลังจากนั้นจะต้องพบกับพระเจ้า คุณพร้อม
ตายแล้วหรือยัง?

บทที่ 3

พระเยซูคริสต์คือความหวังเดียวของคนบาป

ข่าวดีของพระคัมภีร์เริ่มต้นตรงนี้ แม้ว่ามนุษย์จะเป็นคนบาป แม้ว่ามนุษย์จะหนีจากพระเจ้า และแม้ว่ามนุษย์จะไม่มีทางช่วยตนเองให้รอดได้ แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงปล่อยมนุษย์ให้พินาศ พระองค์ทรงพระเมตตาและทรงจัดเตรียมทางแห่งความรอดไว้แล้ว

ทางแห่งความรอดนั้นไม่ใช่บุญของมนุษย์ ไม่ใช่พิธีกรรม ไม่ใช่การเปลี่ยนศาสนาเพียงภายนอก และไม่ใช่งานพยายามทำความดีให้มากขึ้น แต่คือพระเยซูคริสต์ พระเยซูไม่ใช่เพียงครูสอนศาสนา ไม่ใช่เพียงผู้เผยพระวจนะ ไม่ใช่เพียงตัวอย่างของคนดี และไม่ใช่เพียงผู้นำทางศีลธรรม พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อช่วยคนบาป พระองค์ทรงบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ทรงดำเนินชีวิตโดยไม่มีบาปแม้แต่ครั้งเดียว ทรงรักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ ทรงเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ และทรงกระทำทุกสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนล้มเหลวที่จะกระทำ

แต่พระองค์ผู้ไม่มีบาปกลับทรงยอมถูกตรึงบนไม้กางเขน เหตุใดพระเยซูจึงต้องทรงสิ้นพระชนม์? พระองค์ไม่ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพราะทรงกระทำผิด

และไม่ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพียงเพื่อเป็นแบบอย่างแห่งความรัก แต่ทรง
สิ้นพระชนม์เพื่อรับโทษแทนคนบาป พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะว่าค่าจ้างของ
บาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23) ความตายและการพิพากษาเป็นสิ่งที่
มนุษย์ทุกคนสมควรได้รับ แต่บนไม้กางเขน พระเยซูทรงรับการพิพากษาแทน
ผู้ที่เชื่อวางใจในพระองค์

นี่คือหัวใจของข่าวประเสริฐ พระเจ้าทรงบริสุทธิ์และทรงยุติธรรม พระองค์จึง
ไม่ทรงมองข้ามบาป แต่พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา จึงทรงส่งพระคริสต์
มารับโทษแทนคนบาป บนไม้กางเขน ความยุติธรรมและความรักของพระเจ้า
ปรากฏพร้อมกัน บาปได้รับการลงโทษอย่างแท้จริง และคนบาปได้รับพระคุณ
อย่างแท้จริง

พระเยซูทรงหลังพระโลหิตเพื่อชำระบาป และทรงเป็นขึ้นจากความตายในวัน
ที่สาม การเป็นขึ้นจากความตายประกาศว่าพระองค์ทรงมีชัยเหนือบาป ความ
ตาย และการพิพากษา พระองค์ไม่ใช่ผู้ช่วยให้รอดที่ตายไปแล้ว แต่ทรงเป็น
พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระชนม์อยู่

นี่ไม่ใช่เรื่องของ การสะสมบุญ แต่เป็นเรื่องของพระคุณ บุญคือสิ่งที่มนุษย์
พยายามสะสมโดยหวังจะได้รับผลตอบแทน แต่พระคุณคือความเมตตาที่
พระเจ้าประทานแก่ผู้ที่ไม่สมควรได้รับ ความรอดไม่ใช่ค่าจ้างของคนดี แต่เป็น
ของประทานสำหรับคนบาปที่กลับใจและเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์

จงเข้าใจให้ชัดเจน พระเยซูไม่ได้ทรงเรียกคุณให้เพิ่มพระองค์เข้าไปในชีวิตเดิม
ราวกับเพิ่มสิ่งศักดิ์สิทธิ์อีกอย่างหนึ่งไว้คุ้มครองชีวิต พระองค์ไม่ได้ทรงเรียก
คุณให้ใช้พระองค์เป็นเครื่องมือเพื่อให้ร่ำรวยขึ้น สุขภาพดีขึ้น หรือประสบ
ความสำเร็จมากขึ้น แต่ทรงเรียกให้คุณกลับใจ ละทิ้งบาป ละทิ้งความหยิ่ง
ละทิ้งความหวังในความคิดของตนเอง และเข้ามาหาพระองค์ด้วยใจถ่อม

การเชื่อในพระคริสต์ไม่ใช่เพียงการเปลี่ยนชื่อศาสนา แต่คือการยอมรับว่าพระ
คริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเหนือชีวิต จากชีวิตที่เคยอยู่เพื่อตนเอง กลายเป็น
ชีวิตที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า จากหัวใจที่เคยรักบาป กลายเป็นหัวใจที่เริ่ม
เกลียดบาป และจากคนที่เคยพึ่งพาตนเอง กลายเป็นคนที่พึ่งพาพระคริสต์

คุณอาจรู้เรื่องศาสนามากมาย แต่ยังไม่เคยรู้จักพระเจ้า คุณอาจทำพิธีกรรมมา
ตลอดชีวิต แต่ยังไม่เคยกลับใจอย่างแท้จริง คุณอาจพยายามเป็นคนดี แต่ยังไม่
เคยมาหาพระคริสต์ในฐานะคนบาปที่ต้องการพระผู้ช่วยให้อุด วันนี้พระ
คริสต์ยังทรงเรียกคนบาปให้มาหาพระองค์

บทที่ 4

พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้ชีวิต สบาย แต่เพื่อช่วยคนบาป

ทุกวันนี้มีคนจำนวนมากพูดถึงพระเยซูราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นเพียงทางลัดไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้น บางคนคิดว่าหากเชื่อพระเยซูแล้วจะร่ำรวยขึ้น สุขภาพดีขึ้น มีงานดีขึ้น ครอบครัวดีขึ้น หรือประสบความสำเร็จมากขึ้น แต่นั่นไม่ใช่ข่าวประเสริฐที่พระคัมภีร์สอน

พระเยซูคริสต์ไม่ได้เสด็จมาเพียงเพื่อทำให้มนุษย์มีชีวิตที่สะดวกสบายขึ้น แต่เพื่อช่วยคนบาปให้พ้นจากพระพิโรธและการพิพากษาของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงสัญญาว่าผู้เชื่อจะไม่มีน้ำตา ไม่มีโรคภัย ไม่มีปัญหา หรือไม่มีความทุกข์ แต่ทรงสัญญาว่าผู้ที่มาหาพระองค์จะได้รับการอภัยบาป ได้คืนดีกับพระเจ้า และมีชีวิตนิรันดร์

เราจำเป็นต้องพูดเรื่องนี้ให้ชัดเจน เพราะมนุษย์ชอบศาสนาที่ตอบสนองความต้องการของตนเอง มนุษย์ต้องการพระเจ้าที่ช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้น แต่ไม่ต้องการพระเจ้าผู้ทรงปกครองชีวิต มนุษย์ต้องการพระพร แต่ไม่ต้องการกลับใจ ต้องการความช่วยเหลือ แต่ไม่ต้องการละทิ้งบาป ต้องการสวรรค์ แต่ยัง

ต้องการเป็นเจ้าของชีวิตของตนเอง สิ่งนี้ไม่ใช่ความเชื่อแท้ แต่เป็นการใช้
ศาสนาเพื่อตอบสนองตนเอง

พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อสนับสนุนความโลภของมนุษย์ ไม่ได้เสด็จมาเพื่อ
ทำให้มนุษย์รักเงินมากขึ้น และไม่ได้เสด็จมาเพื่อทำให้มนุษย์มั่นใจในตนเอง
มากขึ้น แต่เสด็จมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาป ความผิด ความตาย และ
การพิพากษา

คริสเตียนที่แท้จริงจึงไม่ใช่คนที่ไม่มีปัญหา แต่เป็นคนที่ได้รับการคืนดีกับ
พระเจ้าแล้ว เขาอาจยังร้องไห้ ยังเจ็บป่วย ยังสูญเสียคนที่รัก ยังถูกเข้าใจผิด
ยังยากจน และยังต้องต่อสู้กับบาปภายในใจของตนเอง แต่ลึกลงไป เขามีสิ่งที่
โลกไม่สามารถให้ได้ คือสันติสุขกับพระเจ้า

บาปของเขาได้รับการอภัยและได้รับการชำระแล้ว มโนธรรมของเขาไม่ต้องถูก
ความรู้สึกผิดกัดกินเหมือนเดิมอีกต่อไป เขาสามารถมองอดีตโดยไม่ต้องสั่น
หว้าง เพราะพระคริสต์ทรงชำระบาปของเขาแล้ว เขาสามารถมองอนาคตโดยไม่
ต้องหวาดกลัววันพิพากษาเหมือนเดิม เพราะพระคริสต์ทรงรับโทษแทนเขา
แล้ว และเขาสามารถมองความตายด้วยความหวัง เพราะสำหรับเขา ความ
ตายไม่ใช่ประตูสู่นรกอีกต่อไป แต่เป็นทางเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า

นี่คือความสุขที่แท้จริง ไม่ใช่ความสนุกที่ต้องใช้เงินซื้อ ไม่ใช่ความมั่นใจที่ขึ้นอยู่กับ
สภาพ ไม่ใช่ความสุขที่ขึ้นอยู่กับคำชมของผู้อื่น และไม่ใช่ความสงบ
ชั่วคราวจากพิธีกรรม แต่เป็นสันติสุขที่เกิดจากการคืนดีกับพระเจ้า

ผู้ที่ไม่มีพระคริสต์อาจหัวเราะได้ แต่ไม่สามารถหนีจากมโนธรรมของตนเองได้ เขาอาจมีเงินทอง แต่ไม่สามารถซื้อการอภัยบาปได้ เขาอาจได้รับคำชมจากมนุษย์ แต่ไม่สามารถหลบพ้นจากสายพระเนตรของพระเจ้าได้ เขาอาจหลบหนีคำถามเรื่องความตายได้ชั่วคราว แต่วันหนึ่งจะต้องเผชิญกับความตายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แต่ผู้ที่อยู่ในพระคริสต์มีความหวังซึ่งโลกไม่สามารถเอาไปได้ ต่อให้เงินหมดไป พระคริสต์ยังทรงอยู่ ต่อให้สุขภาพเสื่อมลง พระคริสต์ยังทรงอยู่ ต่อให้คนรักจากไป พระคริสต์ยังทรงอยู่ และต่อให้โลกทั้งโลกเปลี่ยนแปลงไป พระสัญญาของพระเจ้ายังคงมั่นคง พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเขา พระคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับเขา และสวรรค์เป็นบ้านนิรันดร์ของเขา

บทที่ 5

ความสุขที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงชีวิต

บางคนอาจเข้าใจผิดว่า หากความรอดเป็นพระคุณ ไม่ใช่ผลจากบุญหรือความดี มนุษย์ก็สามารถเชื่อพระเยซูแล้วดำเนินชีวิตอยู่ในบาปต่อไปได้ นี่เป็นความเข้าใจผิดอย่างร้ายแรง

พระคุณของพระเจ้าไม่ใช่ใบอนุญาตให้มนุษย์รักบาปต่อไป แต่เป็นฤทธิ์เดชที่ช่วยให้คนบาปกลับใจและเริ่มต้นชีวิตใหม่ ผู้ที่ได้รับการอภัยอย่างแท้จริงจะไม่ต้องการกอดบาปไว้เหมือนเดิม ผู้ที่มองเห็นความรักของพระคริสต์บนไม้กางเขนอย่างแท้จริงจะไม่สามารถมองบาปเป็นเรื่องเล็กน้อยได้อีกต่อไป

คริสเตียนที่แท้จริงไม่ได้กลายเป็นคนสมบูรณ์แบบในทันที เขายังอ่อนแอ ยังล้มลง และยังต้องต่อสู้ แต่ทิศทางของชีวิตได้เปลี่ยนไปแล้ว เขาเริ่มเกลียดสิ่งที่เคยรัก เริ่มเสียใจต่อบาปที่เคยภาคภูมิใจ เริ่มปรารถนาจะรู้จักพระเจ้า เริ่มอยากเชื่อฟังพระองค์ และเริ่มต้องการใช้ชีวิตเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์

นี่คือผลของความสุขที่แท้จริง ความสุขที่แท้จริงไม่ได้ทำให้มนุษย์เห็นแก่ตัวมากขึ้น แต่ทำให้มนุษย์รักพระเจ้ามากขึ้น ไม่ได้ทำให้มนุษย์หลงรักโลกมากขึ้น แต่ทำให้เห็นคุณค่าของสิ่งนิรันดร์มากขึ้น และไม่ได้ทำให้มนุษย์โอ้อวดตนเอง

แต่ทำให้ลุ่มใจ เพราะเขารู้ว่าตนเองได้รับความรอดไม่ใช่เพราะบุญหรือความดีของตนเอง แต่เพราะพระคุณของพระเจ้า

จงระวังความเชื่อปลอมที่ไม่เปลี่ยนแปลงชีวิต จงระวังศาสนาที่ทำให้คุณรู้สึกสบายใจ แต่ไม่เคยเรียกให้คุณกลับใจ และจงระวังคำสอนที่กล่าวถึงแต่พระพรความสำเร็จ และชีวิตที่ดีขึ้น แต่ไม่กล่าวถึงบาป การพิพากษา ไม่กางเขน และการยอมจำนนต่อพระคริสต์

พระคริสต์ไม่ได้ทรงเรียกมนุษย์ให้เพียงรู้สึกดีขึ้น แต่ทรงเรียกให้เกิดใหม่ พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกมนุษย์ให้เพียงเปลี่ยนมานับถือศาสนาอีกศาสนาหนึ่ง แต่ทรงเรียกให้กลับมาหาพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกมนุษย์ให้สะสมบุญทางศาสนา แต่ทรงเรียกให้วางใจในพระคุณของพระองค์

หากคุณพูดว่าคุณเชื่อพระเยซู แต่ยังคงรักษบาปเหมือนเดิม ไม่ยอมกลับใจ และไม่ต้องการให้พระเจ้าทรงปกครองชีวิต คุณควรถามตนเองอย่างจริงจังว่า คุณรู้จักพระคริสต์อย่างแท้จริงหรือไม่ เพราะความเชื่อแท้ไม่ใช่เพียงคำพูดที่ออกจากปาก แต่เป็นชีวิตที่หันกลับมาหาพระเจ้า

บทสรุป

วันนี้คุณจะตอบพระเจ้าอย่างไร?

จงถามตนเองอย่างจริงจังว่า วันนี้คุณมีความสุขอย่างแท้จริงหรือไม่ หรือคุณกำลังใช้เงิน ความบันเทิง งาน ความรัก ศาสนา บุญ พิธีกรรม เครื่องราง ดวงชะตา หรือความรุ่มรวย เพื่อหลบหนีจากความจริงภายในหัวใจ คุณพร้อมพบพระเจ้าแล้วหรือยัง? หากคตินี้เป็นคตินิสต์ท้ายของชีวิต คุณจะตอบพระองค์อย่างไร?

คุณจะถูกกับพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าทำดีมากพอแล้ว” หรือ? คุณจะนำบุญของตนเองไปต่อรองกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์หรือ? คุณจะนำพิธีกรรมไปลบความผิดทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเห็นหรือ? หรือคุณจะนำคำชมของมนุษย์ไปปิดบังบาปต่อหน้าพระเจ้า?

อย่าหลอกตนเอง คุณอาจหลอกคนอื่นได้ อาจหลอกสังคมได้ และอาจหลอกตนเองได้ชั่วคราว แต่คุณไม่สามารถหลอกพระเจ้าได้ ความตายอาจมาถึงเร็วกว่าที่คุณคิด ไม่มีใครรู้ว่าตนเองจะมีชีวิตอยู่ถึงวันพรุ่งนี้หรือไม่ และหลังความตายคือการพิพากษา

แต่วันนี้ยังมีความหวัง พระเยซูคริสต์ยังทรงเรียกคนบาปให้มาหาพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกคุณให้ทำตัวดีพอก่อน ไม่ได้ทรงเรียกให้สะสมบุญให้

มากพอก่อน และไม่ได้ทรงเรียกให้แก้ไขชีวิตจนเรียบร้อยก่อน แต่ทรงเรียกให้
คุณกลับใจเดี๋ยวนี้ มาหาพระองค์เดี๋ยวนี้ จงละทิ้งความหวังในตนเอง และหัน
มาพึ่งพระคุณของพระองค์

พระเยซูตรัสว่า “บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และ
เราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก” (มัทธิว 11:28) คุณเหนื่อยกับการพยายาม
ทำให้ตนเองดีหรือไม่? คุณเหนื่อยกับการหลบหนีจากความรู้สึกผิดในใจหรือไม่?
คุณเหนื่อยกับการแสวงหาความสุขจากสิ่งที่ไม่เคยเติมเต็มหัวใจหรือไม่?
และคุณเหนื่อยกับการพยายามสะสมบุญ แต่ยังคงไม่มีความมั่นใจหรือไม่?

จงมาหาพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคนบาป ทรงเป็น
ทางเดียวที่นำมนุษย์กลับไปหาพระเจ้า ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถชำระบาปได้
และทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถประทานสันติสุขที่แท้จริงได้

ความสุขที่แท้จริงไม่ได้เริ่มต้นจากเงิน ชื่อเสียง ความสำเร็จ ความรัก ศาสนา
หรือบุญ แต่เริ่มต้นเมื่อคนบาปได้รับการคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์
นี่คือความสุขที่โลกไม่สามารถให้ได้ นี่คือสันติสุขที่ความตายไม่สามารถทำลาย
ได้ และนี่คือความหวังแท้เพียงหนึ่งเดียวของมนุษย์.

หากคุณต้องการรู้จักพระเยซูคริสต์มากขึ้น

หรืออยากเข้าใจเรื่องความรอด ความเชื่อ
และข่าวประเสริฐให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

คุณสามารถสแกน QR Code ด้านล่าง
หรือเข้าไปที่ลิงก์นี้

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLT7MyT0j5722UpzJaoDW6_YjJ8HZ7ciMb&si=XgU7qY55eUk-ME3a)

[list=PLT7MyT0j5722UpzJaoDW6_YjJ8HZ7ciMb&si=XgU7qY55eUk-ME3a](https://youtube.com/playlist?list=PLT7MyT0j5722UpzJaoDW6_YjJ8HZ7ciMb&si=XgU7qY55eUk-ME3a)

